

Dorul împătimit

Flavius

Nu te știu
nu mă cunoști,
ai venit de pe un alt portativ
unde sunetele îmbracă forme de cântec .

Dorul împătimit,
arde ca un rug în piața mare,
îl privesc și ard odată cu el.

Tu nu-mi răspunzi la suspiciuni,
să-ți aud nota aceea înaltă
ce-mi omoară așteptările,
se vântură prin sânge
și dau pe dinafară furtuni
ce-mi smulg din rădăcini trăirile
puse-n inimă să te iubesc.

Mă adâncesc în fântâna din gură
cu apă sălcie,
caut ziua comorii pusă să strige
prin fanta din coaja luminii
numele tău,
îi sărut silabele
și limba mă frige.